

Kära vänner, Gott nytt år på er alla!

- Runt nyår så kommer en naturlig tid då man tittar tillbaks på året som varit och tänker igenom: Vad var bra? Och vad var mindre bra?

Med ett nytt år så börjar man också att blicka framåt? Vad kan jag göra på ett annat sätt och vad vill jag göra med mitt liv?

- För oss som kristna så borde den stora frågan vara: Hur kan jag under året som kommer leva mitt liv så att jag på bästa sätt förhärligar Gud.

Förra söndagen så predikade Lundgren om vikten att läsa Bibeln varje dag. En annan viktig grej är att spendera tid med Gud i bön.

- Med ett nytt åsskifte så finns det många möjligheter att använda det för att växa i vår kärlek till Gud och vår nästa.

Vad jag skulle vilja utmana er är att använda detta år för att lära känna Jesus mer och som en hjälp till detta så ska vi tillsammans fortsätta vårt studie av Lukasevangeliet där vi mer och mer får lära känna Jesus.

- Man skulle kunna säga att detta evangelium är som en lång vandring fram till korset som sen kulmineras med Jesu uppståndelse.

I själva verket så är slutet på kap 9 till kap 19 en vandring på väg till Jerusalem.

- Och genom hela evangeliet så får vi vittnesbördet och uppenbarelsen om vem Jesus är och hans underbara frälsningsplan.

För varje steg som Jesus genom Lukasevangeliet tar så får vi veta mer och mer om honom.

- I det första kapitlet så fick vi höra ängeln, Elisabets, Marias och Sakarias vittnesbörd om Jesus.

I början på kap 2 så läste vi om Jesu födelse och ängeln, den himmelska härskarans och herdarnas vittnesbörd om honom.

- Och nu i andra halvan av kap 2 så kommer vi att vid två tillfällen bege oss till templet i Jerusalem för att få vittnesbördet om Jesus, men det är inte överstepräster eller de skriftlärda som kommer att vittna om honom.

Vem är det då? Jo, två äldre gudfruktiga vid namn Simeon och Hanna och sen så kulmineras vittnesbördet om Jesus av att vi här i detta kapitel får höra Jesu första ord där han börjar vittna om vem han själv är.

- Men det är inte bara dessa tre vittnesbörd som vi i texten ser. Lukas som en fenomenalt skicklig författare genom den HA:s inspiration ger oss i detta kapitel skuggor som pekar fram emot Jesu vandring på väg mot Jerusalem som skulle leda till korset och hans uppståndelse.

Detta är någonting som blir tydligt när man läser Lukas om och om igen. Hur boken är helt genomsyrad av det uppdrag som Jesus hade framför sig: att vinna sitt folks frälsning.

- Låt oss tillsammans gå till Lukas 2:21 och ta vid där vi slutade söndagen innan jul.

²¹När åtta dagar hade gått och barnet skulle omskäras, fick han namnet Jesus, det namn som ängeln hade gett honom innan han blev avlad i sin mors liv.

²²När tiden för deras rening var förbi, den som var föreskriven i Mose lag, förde de honom upp till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren, ²³som det var befallt i Herrens lag: *Varje förstfödd son som öppnar moderlivet skall räknas som helgad åt Herren.* ²⁴De skulle även offra ett par turturduvor eller två unga duvor, enligt Herrens lag.

²⁵På den tiden fanns i Jerusalem en man som hette Simeon. Han var rättfärdig och gudfruktig och väntade på Israels tröst, och den helige

Ande var över honom. ²⁶Och av den helige Ande hade han fått den uppenbarelsen att han inte skulle se döden, förrän han hade sett Herrens Smorde. ²⁷Ledd av Anden kom han till templet, och när föräldrarna bar in barnet Jesus för att göra med honom som det var sed enligt lagen, ²⁸tog han honom i sina armar och prisade Gud och sade:

²⁹”Herre, nu låter du din tjänare
sluta sina dagar i frid,
så som du har lovat.

³⁰Ty mina ögon har sett
din frälsning,
³¹som du har berett att skådas
av alla folk,
³²ett ljus som skall uppenbaras
för hedningarna
och en härlighet
för ditt folk Israel.”

³³Hans far och mor förundrade sig över det som sades om honom.

³⁴Och Simeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: ”Se, denne är satt till fall och upprättelse för många i Israel och till ett tecken som blir motsagt. ³⁵Ja, också genom din själ skall det gå ett svärd. Så skall det bli uppenbarat vad många människor tänker i sina hjärtan.”

³⁶Där fanns också en profetissa, Hanna, Fanuels dotter, av Asers stam. Hon hade kommit upp i hög ålder. I sju år hade hon levt med sin man från den tid hon var jungfru, ³⁷och hon var nu änka, åttiofyra år gammal. Hon lämnade aldrig templet utan tjänade Gud med fastor och böner natt och dag. ³⁸Just i den stunden kom hon fram och prisade Gud och talade om honom för alla dem som väntade på Jerusalems frälsning.

³⁹Sedan de hade fullgjort allt som var föreskrivet i Herrens lag, vände de tillbaka till sin hemstad Nasaret i Galileen. ⁴⁰Och pojken växte till och fylldes av kraft och vishet, och Guds välbehag vilade över honom.

⁴¹Hans föräldrar gick varje år vid påskhögtiden upp till Jerusalem. ⁴²När Jesus var tolv år gick de som vanligt upp till högtiden. ⁴³Då festdagarna var över och de vände hem, stannade pojken Jesus kvar i Jerusalem, utan att hans föräldrar visste om det. ⁴⁴De trodde att han var med i resällskapet och gick en hel dag innan de började söka efter honom bland släktingar och bekanta. ⁴⁵När de inte fann honom, vände de

tillbaka till Jerusalem och letade efter honom. ⁴⁶Efter tre dagar fann de honom i templet, där han satt mitt ibland lärarna och lyssnade på dem och frågade dem. ⁴⁷Och alla som hörde honom häpnade över hans förståndiga svar. ⁴⁸När föräldrarna fick se honom blev de bestörta, och hans mor sade till honom: "Mitt barn, varför har du gjort så här mot oss? Din far och jag har varit oroliga och letat efter dig." ⁴⁹Då sade han till dem: "Varför har ni letat efter mig? Visste ni inte att jag måste ägna mig åt det som tillhör min Fader?" ⁵⁰Men de förstod inte vad han sade till dem. ⁵¹Sedan följde han med dem ner till Nasaret, och han var alltid lydig mot dem. Hans mor bevarade allt detta i sitt hjärta. ⁵²Och Jesus växte till i vishet, i ålder och välbehag inför Gud och människor.

[Bön]

- Nu så skulle jag vilja bjuda in er att följa med på två resor till Jerusalem och templet där vi får tre vittnesbörd om Jesus som själv är det nya templet. Dessa vittnesbörd som är från Simeon, Hanna och Jesus själv.

Men först så ska vi i v.21 kolla på Jesu omskärelse. Denna vers som vi skulle kunna säga fungerar som en bro som knyter samman Jesu födelse med de två besöken i templet. Lukas skriver:

- **När åtta dagar hade gått och barnet skulle omskäras, fick han namnet Jesus, det namn som ängeln hade gett honom innan han blev avlad i sin mors liv.**

Precis som Johannesdöparen så blev Jesus enligt lagen omskuren på åttonde dagen. Vid denna tid så var det vid omskärelsen tradition att man namngav pojkar pga. att Abraham fick sitt nya namn i anslutning till hans omskärelse.

- Genom att han på detta sätt blev omskuren så blev Jesus som människa del i det förbund som Gud hade instiftat med Abraham.

En intressant koppling är att förbundet med Abraham involverade blodsutgjutelse då blod kom att utgjutats på den som omskars.

- Nästa gång det nämns att Jesu blod kom att utgjutas i Lukasevangeliet så var det i samband med Jesu död då han kom att instifta det nya förbundet som beskrivs vid den första nattvarden i Lk 22:20.

Denna bägare är det nya förbundet i mitt blod, som utgjuts för er.

- Det var därför Jesus föddes för att han skulle utgjuta sitt blod för att rädda oss.

Och det är denna resa fram till Jerusalem och korset som Lukas tar oss på.

- Men först så ska vi göra två andra besök i Jerusalem som båda är som en skugga som pekar fram emot Jesu sista resa mot Jerusalem.

Låt oss då ta på oss sandalerna och bege oss till Jerusalem.

- Första besöket i Jerusalem sker när Jesus endast är 40 dagar gammal. Varför begav man sig då till Jerusalem?

Jo, detta var i lydnad till lagen. V. 21-24 säger:

²²När tiden för deras rening var förbi, den som var föreskriven i Mose lag, förde de honom upp till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren, ²³som det var befallt i Herrens lag: *Varje förstfödd son som öppnar moderlivet skall räknas som helgad åt Herren.* ²⁴De skulle även offra ett par turturduvor eller två unga duvor, enligt Herrens lag.

- Till lydnad av lagen så får vi här två skäl till varför man begav sig till templet och Jerusalem.

Först så var det till lydnad av 3 Mos 12 där en kvinna som fått barn efter födseln skulle frambära ett offer för att prästen skulle bringa försoning för henne.

- Offret skulle vara ett lamm och en ung turturduva eller duva, men om hon inte hade råd som i detta fall så skulle hon bära fram ett par turturduvor eller två unga duvor.

Detta visar att Jesus växte upp i en fattig familj. Är det inte intressant att Maria inte hade råd med ett lamm, men i sina armar gick och bar på självaste Guds lamm, Jesus som senare skulle offra sig själv i hennes och hela hans folks ställe.

- Den andra saken de gjorde till lydnad av lagen var att varje förstfödd skulle bäras fram som helgad, alltså avskild åt Herren.

Från den punkt då Gud instiftade att leviterna skulle tjäna Herren så kom man istället att friköpa varje förstfödd med ett offer.

- Men Jesus var ju syndfri så han skulle inte behöva ett offer. Varför offrade man då för honom?

Det samma gäller Johannes dop som var ett omvändelsens dop. Varför döptes då Jesus när han inte behövde omvända sig?

- När det gäller Jesu dop så i Matt 3:15 när Johannes döparen hade försökt hindra Jesus från att döpas så svarade Jesus att detta måste ske för att uppfylla all rättfärdighet.

Jesus hade inte behövt ett offer eller döpas, men det gjordes för att han skulle identifiera sig med ett syndigt folk för att rädda dem genom sin ställföreträdande död och uppståndelse.

- **Gal 4:4-5** ⁴Men när tiden var fullbordad sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen, ⁵för att han skulle friköpa dem som stod under lagen, så att vi skulle få söners rätt.

Så Jesus klev in under lagen för att friköpa dem som stod under lagen.

- Här i början av Lukas så bärs Jesus fram som förstfödd tillsammans med ett friköpande offer inför Herren.

I slutet på Lukasevangeliet så bär Jesus fram sig själv som ett friköpande offer för Israel och alla folk.

- I vår text för idag så står det hela fem gånger hur hans föräldrar gjorde något med honom enligt Guds lag, detta visar på Jesu föräldrars fromhet och trohet gentemot Gud och att Jesus som Gal 4 säger verkligen blev ställd under lagen för att rädda sitt folk.

Låt oss då se på de tre vittnesbörden om Jesus. Först ut att ge sitt vittnesbörd är Simeon som beskrivs som rättfärdig och gudfruktig.

- Med rättfärdig så talar Lukas om att han likt Sakarias och Elisabet, Johannes döparens föräldrar levde rätt inför Gud. Detta betyder inte att han var syndfri, men han levde i överlåtelse inför Gud och väntade på Israels tröst.

Han väntade på vadå? Israels tröst. Detta är någonting som profeten Jesaja talar mycket om vilket handlar om den tröst som nationen skulle få när hon blev räddad av Herren.

- Liksom Jesaja profeterade om nationens fångenskap under Babylon så befann sig nationen i denna stund i fångenskap i sitt eget land under Romarna, men ytterst så var de i syndens fångenskap.

Det var denna räddning som Simeon hoppades på när Gud skulle sända Israels tröst.

- Rabbinerna kom att identifiera begreppet "Israels tröst" som Messias personifierad.

Simeon beskrivs också med att den helige Ande var över honom. Och det var genom den HA som han hade fått uppenbarelser att han inte skulle se döden förrän han hade sett Messias den Smorde.

- Och här så fick nu Simeon se Israels tröst personifierad. Snacka om fantastiskt. Tänk om du hade varit Simeon och väntat och väntat och så kom den stora dagen då du fick se Messias.

Led av den HA kom han till templet när Jesu föräldrar skulle bära fram honom inför Herren och tog upp honom i sina armar och prisade Gud och sade i v.29-30:

29”Herre, nu låter du din tjänare sluta sina dagar i frid, så som du har lovat. 30Ty mina ögon har sett din frälsning,

Han var nu redo att dö eftersom han hade sett Jesus, Guds frälsning. Detta betyder inte att Simeon eller någon annan blir frälst bara genom Jesu födelse.

- Jesus behövde fortfarande leva ett perfekt liv, dö och uppstå i syndares ställe.

Men redan nu så kunde Simeon se Guds frälsning, Jesus. Barnet i hans armar hade inte bara fötts för Simeons frälsning utan för var och en som med frälsande tro ser på honom.

- Simeon hade nu sett Guds frälsning och var redo att dö.

Denna princip gäller även oss. Vi är inte redo att se döden förrän vi med tro har sett på Jesus som vår Frälsare och Herre.

- Är du redo att dö? Om du skulle dö idag på vägen hem från detta möte skulle du då vara redo att möta döden?

Om du nu idag skulle få trädgård fram inför Guds domstol skulle du då blivit välkomnad till en underbar evighet i Guds närvaro eller en evighet i helvetet?

- Problemet är att vi alla har syndat och gjort uppror mot Gud. Vi har brutit mot hans lag och förtjänar att gå förlorade.

Men Lukasevangeliets glada budskap är att Jesus kom och uppfyllde alla lagens krav, dog och uppstod för alla som med tro ser på honom som deras enda räddning från deras synd.

- Om du vänder dig bort från din synd till Jesus och med trons ögon ser honom som din Frälsare och Herre så är du likt Simeon redo att möta döden när helst den kommer och knackar på din dörr.

Då behöver du inte frukta Guds dom utan kan njuta av en underbar evighet i hans rike.

- När vi vandrar genom Lukasevangeliet så får vi steg för steg lära oss mer om vem Jesus är.

Simeon uppenbarar att denna frälsning är för alla folk. Jesus, Guds frälsning kom inte bara för att Simeon och judarna skulle skåda honom utan han har i v.31 blivit beredd för att skådas av alla folk.

- Simeon säger att han är ett ljus som ska uppenbaras för hedningarna och en härlighet för ditt folk Israel.

Det är denna frälsning vi har blivit bärare av. Vi som kristna har fått uppgiften att vara ljusbärare och förra detta budskap om frälsningen i Jesus till alla folk.

- Genom synden så är hela denna värld täckt i mörker och vi är kallade att förkunna om Jesus som är världens ljus så att evangeliets ljus får lysa upp människors mörka hjärtan.

Fadern sände Jesus för att frälsa oss från mörkrets välde och föra oss in i sin älskade Sons rike (Kol 1:13). Det är detta budskap vi måste förkunna för alla folk.

- Men alla vill inte ta emot glädjebudskapet. Det kommer att bli en reaktion. Simeon säger: **Se, denne är satt till fall och upprättelse för många i Israel och till ett tecken som blir motsagt.**
- Genom detta så ska det bli uppenbart vad människor tänker i sina hjärtan.

Vi kan inte hålla oss neutrala till Jesus. Antingen kommer han att bli oss till fall eller upprättelse.

- När människor får möta Jesus så uppenbaras deras hjärtans tankar. Antingen så blir de ödmjukade av sin synd och ser behovet av Jesus

som sin Frälsare vilket leder till upprättelse eller så blir Jesus dem till fall vilket leder till deras förhärdelse.

Ordet som Simeon här använder för upprättelse överätts på majoriten av de ställen där den används i NT med uppståndelsen.

- För de som med frälsande tro ser på Jesus så kommer han att bli för dem till deras uppståndelse från de döda.

Men för dem som förkastar honom så bli han dem till fall.

- Hur är ditt gensvar till Jesus? Kommer du att uppstå eller att falla?

Du kan inte hålla dig neutral till Jesus. Du måste ta ställning. En hel evighet står på spel.

- Om du ödmjukar dig inför honom så blir han dig till upprättelse men om du i stolthet står emot honom Guds kärlekstecken till en döende värld så kommer han att bli dig till fall.

Genom Lukasevangeliet så får vi se dessa två gensvar när människor fick möta Jesus och Simeon säger att det för Maria skulle bli som ett svärd som går igenom hennes själ.

- Detta var något som hon fick erfara när människor stod emot Jesus enda till dess att hon fick bevittna hans död.

Den första i vår text att vittna om Jesus var Simeon där vi fick uppenbarhet för oss Messias, alla folks Frälsare som vi måste ta ställning till.

- Nästa person att vittna om Jesus var en änka, vid namn Hanna, en profetisa som aldrig lämnade templet, utan tjänade Gud med fastor och böner natt och dag.

Det är intressant att hon var dotter till Fanuel som betyder Guds ansikte när hon inte lämnade templet, utan natt och dag sökte Guds ansikte.

- Med sina fastor och böner så visade hon sin hunger efter Gud.

Ett nytt år har precis börjat. Varför inte ta en dag och börja detta år med bön och fasta där du visar Gud din hunger efter honom och likt Hanna söker Guds ansikte och hans ledning för detta nya år.

- Som änka så utnyttjade hon sin tid till tjänst för Herren. Oavsett om du är singel, änka, gift eller vilken situation som Gud har satt dig i så använd din tid för att tjäna och söka Gud.

När Simeon hade lyft upp Jesus i sina armar och uttalat sina ord över Jesus och hans familj så kom Hanna fram i v.38 och prisade Gud och talade om honom för alla som väntade på Jerusalems frälsning.

- Ordet för frälsning här betyder förlossning eller friköpelse. Hannas gensvar till när hon sett Guds frälsning var i tillbedjan.

Hon hade nu med sina egna ögon sett Messias, Frälsaren och hon kan inte annat än att prisa Gud för honom.

- Detta borde också vara vårt gensvar. Men inte nog med det hon blir tillsammans med herdarna en av de första evangelisterna, som berättade för människor om den goda nyheten om Jesus.

Vilka är det då hon för detta budskap till. Jo, till de som väntade på Jerusalem friköpelse.

- Jerusalem var inte bara fånget under Romarna utan också i sin synd. Och det var det som Jesus kom för att friköpa folket från, deras synd.

Nu så var Jesus, Messias här som skulle friköpa folket. Och det var detta hon blev ett vittne om.

- Hannas liv handlade om tillbedjan och att vittna om Jesus. Vad handlar ditt liv om?

Vad är det ditt liv kretsar kring? Har du likt Simeon och Hanna sett Jesus som din Frälsare?

- I så fall borde ditt liv handla om att tillbe honom för denna frälsning och att likt Hanna bli ett vittne att förkunna om denna räddning för andra människor.

Om vi för ett ögonblick jämför vår tid med Simeon och Hannas så kan vi nu se Jesus mycket tydligare än både Simeon och Hanna gjorde.

- Dom hade bara fått en del av uppenbarelsen om vem Jesus är. Vi ser inte bara Jesus i hans födelse, utan också genom hans liv, död och uppståndelse och vet att han på korset vann vår eviga frälsning.

Vi har hela Skriften som uppenbarar vem han är.

J.C. Ryle skriver: "Om de som hade så få hjälpmedel och så många saker att vara missmodiga över levde ett sånt liv av tro, hur mycket mer borde vi då inte göra det som har en fulländad Bibel och ett helt Evangelium.

- Låt oss likt dem sträva efter att vandra i tro och blicka framåt."

Tänk er hur privilegierade vi är att kunna ha den fulla uppenbarelsen om Jesus i våra händer. Att när som helst kunna läsa om vår fantastiske Frälsare.

- Detta gör att vi har ett oerhört stort ansvar att likt Hanna tillbe Gud för den han är och att vittna för de som inte har hört om frälsningen i Jesus.

Efter att fullgjort det som var sagt i Herrens lag så står det i v.39 hur Jesus och hans familj vände tillbaks till sin hemstad Nasaret i Galileen.

- Lukas nämner ingenting om flykten till Egypten. Detta betyder inte att han motsäger Matteusevangeliet som talar om detta utan snarare att han valde att inte ta med det.

Efter att Jesus hade burits fram i templet så var Lukas nu redo att börja prata om Jesu tjänst som vuxen, men först så skulle han berätta om ett besök till i templet som förbereder oss på Jesu tjänst.

- Lukas summerar Jesu 12 första år med att i v. 40 säga: **Och pojken växte till och fylldes av kraft och vishet, och Guds välbehag (eller ordagrant: nåd) vilade över honom.**

En liknande beskrivning finns i slutet på kapitlet i v. 52 där Lukas summerar Jesu ungdom till dess han var redo för tjänst med att säga:

- **Och Jesus växte till i vishet, i ålder och välbehag (ordagrant: nåd) inför Gud och människor.**

För att Jesus skulle kunna vara den Frälsare som Lukas och Bibeln talar om så var det nödvändigt för honom att vara 100% Gud och 100% människa i en person.

- Det Lukas här för fram är Jesu mänsklighet. För många så är det chockerande ord när det står att Jesus växte till i vishet.

Och man säger hur kan Gud som är allvetande växa till i vishet?

- Många menar sig tro på inkarnationen, alltså att Gud blev människa när dom i själva verket tror på apollinarismen som var en tidig villolära i kyrkohistorien som fått sitt namn efter Apollinarios som menade att Jesus inte hade ett mänskligt sinne utan att han bara hade ett gudomligt sinne med en mänsklig kropp.

Men Jesu var fullt ut människa och fullt ut Gud. Vi kan inte säga att Gud blev människa om han inte har både ett mänskligt sinne såväl som en kropp.

- Hur får vi då ihop det när det som här står att Jesus växte till i vishet och andra liknande versar som t.ex. att bara Fadern och inte ens Sonen vet om när Jesu återkomst ska ske?

Jag tycker Kent Hughes väl fångar detta när han skriver följande:

”Kyrkans stora historiska lära är att Guds Son blev människa – Inte bara någon som bara verkade bli människa.

- När han föddes så placerade Gud Sonen utövandet av sin allmakt, allestädes närvarande och allvetande under Gud Faderns ledning.

Han gav inte upp dessa egenskaper, men underordnade sig deras utövande i sitt liv under Faderns ledning.

- Fastän han var syndfri så hade han en verklig kropp, sinne, känslor, komplett med deras inneboende svagheter.”

Precis som Jesu kropp behövde växa så behövde han också som människa växa i sitt intellekt och sinne. Här så är det viktigt att betona att han gjorde detta utan synd.

- Låt oss då än en gång bege oss till Jerusalem som förbereder oss på Jesu sista vandring till Jerusalem.

Denna gång så får vi följa med Jesus som tolvåring när han och hans familj går upp till Jerusalem och templet för att fira påskhögtiden som dom hade för vana att göra varje år.

- Varför firade man då påskhögtiden? Man gjorde det för att komma ihåg hur Herren hade räddat sitt folk ut ur Egypten. Detta genom att han i sin vrede slog allt förstfött i Egypten samtidigt som han gick förbi allt förstfött från sitt folk där man hade blodet av ett lamm struket på dörrposten.

Nästa gång Lukas nämner att Jesus gick upp för att fira påsk så skulle inte Fadern gå förbi Jesus, hans förstfödde.

- Då skulle Jesus som Guds lamm dö istället för hela Guds folk för att rädda oss från Guds vrede.

Till skillnad från uttåget ur Egypten så skulle Fadern genom Jesus åstadkomma ett ännu större uttåg då han skulle rädda sitt folk till en evig frälsning.

- Här så skriver inte Lukas om själva högtiden utan vad som utspelar sig när högtiden är över.

I vårt individualistiska Sverige så missar vi lätt att förstå vad som här utspelas där Jesu föräldrar beger sig tillbaks mot Nasaret och reser en hel dag utan att upptäcka att Jesus inte är med dem.

- Precis som i många byar i mellanöstern idag vilket vi fick erfara när vi bodde i Syrien så är fostran av barn inte bara något som föräldrarna gör utan hela byn.

Man känner ett gemensamt ansvar där både släktingar och andra bybor hjälps åt att ta hand om barnen.

- Så när Maria och Josef upptäckte att Jesus inte var med dem i resesällskapet så betyder det inte att de var slarviga föräldrar utan att man tog det förgivet att Jesus var med andra i resesällskapet.

Så dom spenderar en dag till att resa tillbaks till Jerusalem och så på tredje dagen finner de honom i templet.

- Även om det kan uppfattas som lite långsökt så får vi här en påminnelse om vad som senare skulle äga rum under tre dagar i Lukasevangeliet då Jesus låg i graven innan han uppstod.

Var fann de då Jesus? Jo, i templet där han satt bland lärarna och lyssnade på dem och ställde frågor.

- Vid detta tillfälle så var Jesus 12år gammal vilket ansågs som urskiljningens ålder som förberedde en judisk pojke då han vid 13 års ålder skulle bli man och själv bli ansvarig att hålla lagen.

Än idag så har judarna denna sed då de vid 13års ålder firar den så kallade bar mitzva som betyder "budets son" då en judisk pojke enligt seden uppnår religiös myndighetsålder.

- Philip Ryken skriver att Rabbinerna sa att när en pojke fyller tolv så var det dags för honom att med sin far enligt seden bege sig till Jerusalem för att lära sig om påskhögtidens ritualer. Detta i förberedelse för att bli en man.

Och här så finner vi Jesus i templet samtalandes om lagen med judarnas främsta lärare. Och reaktionen blev i v.47 att alla som hörde honom häpnade över hans förståndiga svar.

- Jag hade så gärna velat få en videoinspelning av detta uppspelat inför mig för att få höra om Jesu vishet till och med i hans barndom.

När hans föräldrar kom så blev dom bestörta och hans mor sade till honom i v.48:

- **"Mitt barn, varför har du gjort så här mot oss? Din far och jag har varit oroliga och letat efter dig."**

Till detta svarade Jesus och här så får vi det tredje vittnesbördet om Jesus i templet som kommer från Jesus själv och från och med nu så kommer Jesus att vittna om sig själv i Lukasevangeliet.

- Han svarade dem i v. 49 **"Varför har ni letat efter mig? Visste ni inte att jag måste ägna mig åt det som tillhör min Fader?"**

Ordagrant så står det: Visste ni inte att det var nödvändigt [för] mig att vara i min Faders?"

- I min Faders vadå? Det framgår inte av grekiskan, men den mest naturliga översättningen skulle vara att det syftar på som dom flesta engelska översättningarna översätter det: "I min Faders hus".

Alltså i templet: Hans föräldrar borde vetat att det var där han var.

- Den efterföljande versen gör det tydligt att Jesus i allt underordnade sig och lydde sina jordiska föräldrar.

Så att Jesus befann sig i templet var inte synd, utan ett tecken på att han också i allt underordnade sig sin himmelske Faders vilja.

- I det korta uttalandet som Jesus här gör så uppenbarar han något helt otroligt att han redan som tolvåring förstod att han var Guds Son.

Han såg Fadern i himmeln som hans far. I sig så var det inget speciellt att Gud kallades "Fader". Vi kan läsa om Gud som Far i GT.

- Men att Jesus sa "Min Fader" var något helt unikt. Aldrig hade någon sagt något som detta förut.

Det var detta hans jordiska föräldrar nu borde börjat förstå att han som Guds Son skulle börja utföra den uppgift till vilken han blev sänd.

- Vi har redan mött inkarnationens mysterium om hur Gud blev människa.

Här så påminns vi om treenigheten om den ende Guden, evigt existerande i en kärleksfull enhet av tre åtskilda personer: Fadern, Sonen och den helige Ande.

- Och alla dessa tre personer har vi fått möta i vår text för idag.

I denna vers så får se både Fadern och Sonen och tidigare så har vi sett hur den HA var verksam i Simeons liv.

- Tänk er att Jesus som 12åring var medveten att han var Guds Son och det är pga. Jesus som vi nu kan tilltala Gud som vår Fader.

Inte det att vi är gudomliga utan att vi har blivit adopterade in i Guds familj och fått ställningen som Guds barn och allt detta pga. vad Jesus har gjort för oss.

- Lukas gör så att det succesivt börjar klarna vem Jesus är.

Simeon har vittnat om hur Jesus är Guds frälsning som kommit så att alla folk ska kunna skåda honom och bli frälsta och hur Jesus har blivit satt till människors upprättelse och fall.

- Hanna prisade Gud för honom och talade om Jesus för alla som väntade på Jerusalems friköpelse.

Och slutligen så har vi sett hur Jesus här börjar vittna om sig själv att han är Guds Son.

- Men det är inte bara Simeon, Hanna och Jesus själv som vittnar om honom.

Även du och jag har blivit kallade att vara vittnen till vem Jesus är. Som kristna så pekar våra liv på hur Jesus förvandlar människor och det är honom som vi är kallade att vittna om i denna värld.

- Låt inte detta år bara få bli ett år då du bara lär känna Jesus mer, utan låt det också få bli ett år då du aktivt verkar för att vittna om honom för andra.

Att du likt Hanna får bli glädjebudbärare som ger hopp till människor om Guds frälsning.

- Det är så många människor som inte vet hur man blir frälst.

Med den stora invandringen som just nu sker så har vi den största möjligheten någonsin att från vår egen stad få vara med och se hur Simeons ord går i uppfyllelse genom att vi får ta budskapet om Jesus, frälsningen som Gud har berett till att skådas av alla folk till dem som ännu inte med frälsande tro har skådat honom.

- Och om du lyssnar till detta och ännu inte har skådat honom med frälsande tro så sätt din tilltro till honom, Guds lamm som tar bort världens synd.

I så fall så är du likt Simeon redo för den dag då du kommer att dö och behöver inte frukta döden utan kan hålla fast vid Jesu ord i Joh 11:25

- Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör.